

Man gik derefter til den næste paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Forelæggelse ved Marineministerer af „Forslag til Lov om en overordentlig Bevilling til Oprettelsen af en Flaadestation i Aggersøfund.“

Marineministeren (Ravn): Som den høitærede Formand bemærkede angaaer dette Forslag, som jeg efter Hans Majestet Kongens Befaling har den Ære at forelægge for det høie Thing, en overordentlig Bevilling til Oprettelsen af en Flaadestation i Aggersøfund. Som jeg udtalte ved Iste Behandling af Lovforslaget om Søværnets Ordning, hør vor Flaade udvikles saaledes, at den vil være i Stand til at yde et kraftigt Rystforvar, og ligeledes saavidt muligt til at sikre Forbindelsen mellem Landsdelene. Naar man ser hen til disse Formaal for Flaadens Virksomhed, er det aabenbart, at det er en betydelig Ulempe, at vi kun ere i Besiddelse af een befæstet Flaadestation, nemlig Kjøbenhavn, hvis Beliggenhed i en af Landets Udkanter desuden langt fra er gunstig som Støttestpunkt for Flaaden ved flere af dens Operationer. Marineministeriet har derfor ogsaa i længere Tid havt den Overbevisning, at det vil være nødvendigt at oprette et befæstet Støttestpunkt for Flaaden ved Storebelt. I den Anledning blev der i Marts 1872 foretaget forskjellige Undersøgelser, idet man først havde sin Opmærksomhed henvendt paa Korsør, hvis Beliggenhed ved Midten af Storebelt og ligeledes ved den naturligtte Overførselsvei mellem Sjælland og Fyen i mange Henseender var gunstig herfor; det viste sig imidlertid, at de naturlige Forhold ingenlunde vare heldige, saaledes at man selv med en forholdsvis betydelig Beføstning dog ikke vilde paa dette Sted kunne komme til et tilfredsstillende Resultat. Man fandt derimod, at noget Syd for Korsør, nemlig ved Aggersøfund, vilde man kunne finde en Beliggenhed, som i og for sig var gunstig, og hvor desuden de øvrige Naturforhold ligeledes vare særdeles skikede til at tilveiebringe en mod Beskydning fra Søfiden særdeles heldig Flaadestation. Som Følge heraf var der allerede paa det Lovforslag om en overordentlig Bevilling til Forsvarsvesenet, som blev indbragt her i Thinget for to Aar siden, opført en Sum af en Million Rd. til Indrettelsen af et saadant befæstet Støttestpunkt for Flaaden ved Aggersøfund. Efter den Tid har denne Sag været Gjenstand for fornede Undersøgelser, og man er derved bleven bestyrket i Overbevisningen om, at Stedet vilde være det rette til at opnaa det tilfattede Formaal. Man er imidlertid ved disse nærmere Undersøgelser og Overveielser kommen til det Resultat, at det, som var paatænkt for to Aar siden, neppe vilde være fuldstændig tilstrækkeligt. Man havde dengang af Batterier kun tænkt

sig at indrette to paa Kysten af Sjælland, men senere kommen til den Anskuelse, at det endvidere vil være fornødent at bygge tre Iuffede Batterier paa de Der, som ligge udenfor Sundet. Dels som Følge heraf og dels begrundet paa, at baade Jordarbejderne og Bestykningen vilde blive kostbarere, end det var paaregnet for flere Aar siden, er den Beføstning, der nu anses for fornøden, betydelig større end den, der blev opført i 1872. Det er nemlig nu anslaaet, at der vil medgaa til en passende Indretning af denne Flaadestation en Sum af 5 000,000 Kr. Af denne Sum forlanges der imidlertid for det paafølgende Finantsaar kun den meget beskedne Sum af 40,000 Kr. til foreløbige Arbejder. Det er der næst forudsat, at de Summer, som hvert senere Finantsaar udfordres til Arbeidets Udførelse, hver Gang skulle bestemmes ved særlig Bevilling. Det er endvidere antaget, at en passende Tid for Arbeidets Udførelse vil være i Alt 6 Aar, saaledes at der i det første Finantsaar, som bemærket, egentlig kun udføres forberedende Arbejder og i Finantsaaret 1876—77 anvendes en Sum af kun henimod 400,000 Kroner derpaa; men dernæst skal der i hvert af de paafølgende 4 Finantsaar anvendes en Sum af noget over 1 Million Kroner aarlig. Jeg skal endnu blot bemærke, at Stationen kun er paatænkt at skulle befæstes mod Søfiden, idet de Etablissementer, som det er nødvendigt at oprette, ikke ville have en saadan Betydning, at man antager det nødvendigt ligeledes at fikke dem ved en Beføstning mod Landsfiden. Skulde man imidlertid komme til den Erkjendelse, at det vilde være hensigtsmæssigt i en væsentlig Grad at forsøge disse Etablissementer, saa vilde Forholdene ogsaa være særdeles gunstige med Hensyn til en Beføstning mod Landsfiden, som var af en saadan Bestaenhed, at den, foruden at fikke Stationen og Etablissementerne der mod Overrumpling, tillige kunde fikke dem mod et mindre Angreb, hvor man kun brugte Feltstyks. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til det høie Things Bevillie.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag vilde blive omdelte.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Balg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Forslag til Lov om Forandring i Kvaksalverlovgivningen.“

Dette Balg foretoges efter Reglerne for Forholdstalsvalg paa Begjæring af P. Pederfen, Corn. Peterfen, Poulsen, Steenstrup, Aaberg, N. Andersen, Bach, Fjord, Gad, Chr. Hansen, Jacobsen, Lybye, K. Pederfen, Dinesen, Dahlkild, Rosod og P. C. Olsen.

Ved den foretagne Balghandling afgaves der